

ikke maa overtage sit sædvanlige Arbejde, før hun medbringer Lægeattest, der udtaler, at hendes Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at hun gør det? Dette forekommer mig at være tilstrækkeligt, saa meget mere, som man paa en Tid, hvor det for mange Kvinder er af stor Betydning, at de netop kunne tjene nogle Penge — Barnefødsel er jo en dyr Historie — ikke uden nødvendige Grunde skulde berøve dem Lejlighed til at tjene noget. Der kommer desuden den Vanskelighed frem med Hensyn til Kontrollen, at der er jo intet, der forhindrer en Kvinde i, naar hun hidtil har haft Arbejde i en Virksomhed, efter sin Nedkomst at melde sig til Tjeneste i en helt anden, hvor man slet ikke ved noget som helst om, at hun har født, og hun altsaa kan melde sig paa et Tidspunkt, der ligger længe før Afslutningen af de 4 eller 6 Uger — hvad man nu vil bestemme. Jeg henstiller altsaa, om man ikke kunde nøjes med en Lægeerklæring, saa meget mere som de forskellige Kvinders legemlige Kræfter til at arbejde efter Nedkomsten, som bekendt, er vidt forskellige.

I § 11 findes der den Bestemmelse, at Fabrikinspektoratet i visse Tilfælde, naar „Naturomstændigheder, Ulykkeshændelser eller andre uforudsete Begivenheder have forstyrreret den regelmæssige Drift“, kunde tilstede Afvigelser fra Loven, men saa skal en saadan Afvigelse kun kunne gives paa 3 Dage ad Gangen. Dette forekommer mig at være noget for lidt. Hvis man nemlig tænker sig noget saadant foregaaude paa Landet, og f. Eks.ovre i Jylland, er det noget strengt, at der kun kan gives Dispensation for 3 Dage ad Gangen, naar den skal gives af en Myndighed, som residerer her i Hovedstaden. Desuden forekommer det mig, at der her mangler en meget vigtig Bestemmelse, som findes i Loven af 1873, nemlig en Ret for Virksomheder, som ere afhængige af Vind og Vej; til at faa Dispensation fra disse Bestemmelser. Det vilde jo dog f. Eks. i Møllervirksomheden for Vindmøllerne være ganske urimeligt, om de, naar de for øvrigt komme ind under denne Lov, skulde være afskaarne fra, naar det en lang Tid har været Vindstille, og der saa paa en Søn- og Helligdag blæste en frisk Vind op, at sætte Møllen i Gang, før der var indhentet Tilladelse fra Fabrikinspektoratet, som de maaske ikke en Gang kunde faa, thi der kan maaske næppe her være Tale om Naturomstændigheder, der have forstyrreret den regelmæssige Drift. Der var

i den gamle Lov en særdeles god Bestemmelse, hvorefter Ministeren kunde give Dispensation fra Loven, og den, forekommer det mig, vilde det være heldigt at optage i en ny Lov. Hvad § 14 angaar, gives der i den en Række Detailler om Arbejdsstedets Indretning og om alt, hvad der kan tjene til at virke godt i hygieinisk Henseende. Medens jeg tror, at mange af disse Bestemmelser ere udmærkede, tror jeg, at en stor Del af dem i Praksis slet ikke lade sig gennemføre, og jeg har derfor været noget i Tvivl om, hvad det kan være for en Tekniker, der har udarbejdet disse Bestemmelser. For det første er der i første Stykke af Paragraffen en Bestemmelse om, at det paahviler de Arbejdsgivere, der benytte Maskineri, at holde sig de i Loven af 12te April 1889 derfor givne Paaskrifter efterrettelige. Det kan vel være meget heldigt at sætte det ind i en Lov, som maaske læses meget, men alligevel forekommer det mig at være ret besynderligt i en Lov at sætte et Paabud om, at man skal holde sig en anden Lov efterrettelig. Men dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, at i denne Lov er der kun Tale om Maskineri, der drives ved mekanisk Kraft og ikke om haanddrevne Maskiner, og altsaa har Tilsynet ingen Ret til at gribe ind over for disse, som dog ogsaa kunne være farlige paa forskellige Omraader. Ogsaa for saadanne Maskiners Vedkommende bør der kunne træffes Bestemmelser fra Fabrikinspektoratets Side. De maa i alt Fald være underkastede et Tilsyn, og der bør vistnok for saa vidt ske en Tilføjelse i Paragraffen. Beregningen i det andet Stykke af, hvor megen Luft der skal være for hver enkelt Arbejder, er vist fuldkommen rigtig, og det kan ogsaa være rigtigt, at der paa hensigtsmæssig Maade skal sørges for Luftsiftet, men saa staa der med Undgaelse af Gennemtræk. Det er vel et Spørgsmaal, hvad der kan kaldes Gennemtræk; hvad den ene kalder begælgelig, frisk Luft, kalder den anden modbydelig Træk. Saa staa der, at Luftfornyelsen skal tilvejebringes ad mekanisk Vej. Det er en urimelig Bestemmelse, og jeg antager, at der er ment ad kunstig Vej, thi der er mange andre fortræffelige Maader at skaffe sig Luft paa ved en Mængde forskellige Ventilationssystemer, som kunne være meget bedre end dette at skaffe Luftfornyelse ad mekanisk Vej. Det sidste Punktum i Paragraffen tror jeg ikke lader sig udføre i Praksis. Der staa nemlig først, at saa vel Vægge som Gulve og Lofter i Arbejdsrummene skulde ugentlig